

[Tommy Dinesen]

og hvad sker der, og hvad er der sket? Ikke ret meget ærlig talt. Der er udsigt til, at flere og flere bliver arbejdsløse. Her i folketinget er man vant til at vedtage nogle pæne dagsordener, men jeg tror, at man vil se, at den dagsorden, der er vedtaget i dag, ikke bliver så god, som den lød til i starten. Jeg fatter ærlig talt ikke, at en regering eller nogle borgerlige partier ikke vil være med til et forslag, som ikke koster statskassen noget. Det er jo det, der er realiteterne i det.

Når de konservative, både ministeren og hr. Bo Kristensen, kan sige, at man ikke er meget for, at folk er for lang tid væk fra arbejdspladsen, fordi de måske ikke er særlig motiverede, når de kommer tilbage – det er det, der ligger i det – så vil jeg sige: ja men dette er jo netop en hjælp, netop et tilbud til folk, således at de ikke er for lang tid væk. Denne regering kan jo ikke, uanset om den skriver om privatisering 6 gange om dagen i samtlige danske aviser, skaffe mere arbejde. Den kan tage noget fra de private og lave nogle arbejdspladser i det offentlige, eller den kan tage nogle pladser fra det offentlige og lave nogle i det private, men det er en omfordeling, ikke noget andet. Her ligger der virkelig nogle tilbud til folk, som føler, at det ville være en fordel for dem at komme ud en gang imellem. Man kan godt sige, at det er en drøm, folk har om at tage et sabbatår, men jeg har som skifteholdsarbejder gennem mange år set mange af mine kolleger og andre, der er blevet 60 år, og som ikke har nået at blive pensioneret – jeg skal ikke sige hvorfor, det går jeg ud fra at de fleste kan regne ud – der har ønsket det. Derfor var det rart, om man gav dem et tilbud i dag. Der er vitterlig mange mennesker, der gerne vil have arbejde. Hvorfor er man så bange for, at andre skulle komme ind? Man kunne lave en turnusordning, f. eks. på den pågældende fabrik, som betød, at de ansatte over 3-4-5 år skiftedes til at holde sabbatår, så en anden kunne lære den arbejdsform, der er på den arbejdsplads, at kende. Der er ikke nogen ærlige, saglige begrundelser for at sige nej til dette forslag. Det er kun, som hr. Waldorff sagde, fordi man er bange for, at det lige pludselig skal blive rart at gå ledig måske et års tid. Det vil mest være folk i 40-50 års alderen, der gør brug af ordningen, fordi de har bedre råd til det end andre, der er nygifte. De vil også gøre det, fordi de føler, at de

har knoklet i mange år. Derfor var det et tilbud fra samfundet at give dem.

Hr. Lawaetz var inde på fordelingen af arbejdet, og jeg forstår udmærket, at der hos en borgerlig politiker kan være den slags overvejelser ved et forslag af denne art, men ellers er der ikke ret mange ting, som kunne begrunde et nej til at gå ind for det.

Der var én, der foreslog – jeg har været ude på adskillige møder, hvor jeg har diskuteret dette – at man lavede et lovforslag, som betød, at regeringen var den første til at benytte sabbatordningen. Det synes jeg var udmærket. Så skulle det ikke bare være 1 år, så skulle det være mindst 5 år.

(Kort bemærkning).

Lawaetz (FP):

Jeg vil sige til hr. Tommy Dinesen og til SF, at de forstår ikke at lave forslag. Jeg spørger efter økonomiske konsekvensberegninger, og det sjove ved det var, at der blev nogle meget små udgifter ved det. Det er faktisk rigtigt, man bytter bare rundt. Der mangler 3 tilføjelser for måske at vende en sådan sag til at være positiv.

Den ene er, at man skal fremhæve de økonomiske konsekvenser, som er meget små.

Den anden tilføjelse er, at det skal være frivilligt, efter aftale mellem parterne, for man ødelægger det ved at sige, at det kun er frivilligt for arbejderne, men ikke for arbejdsgiverne. Så var man fri for den bemærkning, jeg kom med; men det forstår man ikke, fordi man hele tiden kører på en bestemt front.

Og den tredje bemærkning, der mangler, er: så længe vi har denne arbejdsløshed. Det var nemlig et helt andet økonomisk begreb, hvis vi nogen sinde oplevede den lykke ikke at have denne arbejdsløshed.

Tommy Dinesen (SF):

Det er da rigtigt, at der ikke er regnet på det økonomiske. Det ville også være et stort stykke arbejde at gå i gang med, hvis endelig det var. Så vidt jeg kan se, og med den indsigt, jeg har i hvert fald i nogle arbejdspladsforhold, kan der ikke være nogen udgifter for en arbejdsgiver i det, for det, der er lagt op til, er netop, at der ikke skal være nogen af dem.